

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیکمک‌داور
ویدیویی و ساختار
فسادپسند

چند روز پیش بود که در مورد ساختار ضد توسعه صحبت کردیم و نوشتیم که وقتی ساختار شما تمام منافع اعضا را بر مبنای روابط غیرقانونی یا غیرشفاف تأمین می‌کند، انتظار اصلاح داشتن می‌بورد. به‌عنوان مثال زمانی فوتبال ایران دست دلال‌ها بود. ایجت‌ها وارد شدند تا کار قانونی پیش برود. سیستم، ترانسفر قانون‌مند نیاز نداشت در نتیجه ترانسفرهای قانونی به فساد آغشته شدند! الان دهها ایجت داریم که تعدادشان از دلال‌های غیررسمی بیشتر است اما سیستم نقل و انتقالات همچنان فاسد است و بر مبنای رشوه دادن و بالا بردن بیش از حد قیمت برای تقسیم منافع با افراد داخل باشگاه پیش می‌رود. نتیجه اینکه هر اتفاقی در فوتبال ایران رخ می‌دهد در خدمت سیستم اداره آن است. سیستم اداره فوتبال ایران اجازه نمی‌دهد اتفاقی رخ دهد که نفع افراد صاحب نفوذ را به خطر بیندازد. نتیجه اینکه سیستم کمک‌داور ویدیویی چه بیاید، چه نیاید، چه اجرایی بشود و چه اجرایی نشود، تفاوتی در وضعیت داوری ایجاد نخواهد کرد. بیایید خوشبین باشیم و فکر کنیم سیستم کمک‌داور ویدیویی خیلی زود وارد ایران می‌شود و اصلاً تا نیم‌فصل اوکی می‌شود. قبول! با سیستم تصویربرداری افتضاح شهرستان‌ها چه خواهید کرد؟ در شهرستان‌هایی که فقط یک یا دو دوربین می‌توانند بازی را پوشش بدهند، چه تصویر با کیفیتی ایجاد می‌شود که شما بخواهی با آن تصمیم درست بگیری؟ اصلاً به فرض همه داوری‌ها درست شد و داوری ایران به بهشت برین تبدیل گشت و هیچ اشتباه کوچکی از داوران ندیدیم، با تئوری بازیکن‌ها چه می‌کنید؟ با بازیکنی که عمدتاً به خودشان گل می‌زند یا عمدتاً اخراج می‌شود چه می‌کنید؟ با لیگ یک و دو چه می‌کنید؟ سرچشمه فساد آنجاست. با تیم‌های پایه چه می‌کنید که رسماً بازیکن پولی می‌گیرند و امتیاز می‌خرند و می‌فروشند و مثلاً در یک بازی سی گل می‌خورند و کسی هم به روی خودش نمی‌آورد. با آن فساد چه می‌کنید؟ با مدبری که مریخی خود را تضعیف می‌کند تا برکنارش سازد چه می‌کنید؟ با آدم‌هایی که در فساد پول در می‌آورند چطور برخورد می‌کنید؟

وعده‌های تولید داخل، سهم ایران از VAR

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

همچنان مانند یک عملیات ویژه می‌ماند. بیش از ۴۳ ماه قبل، قرار بود این سیستم پیچیده در داخل کشور تولید شده و روی واردات آن خط قرمز کشیده شود؛ اما تاکنون چهار فدراسیون متفاوت نه از عهده داخلی‌سازی VAR برآمده‌اند و نه موفق به خرید آن شده‌اند. امروز، سهم ما از سیستم داوری که تقریباً در تمام کشورهای جهان که فوتبال‌شان حرفه‌ای است، ریشه خود را دوانیده، تنها وعده‌های تولید داخل است؛ آن هم

وعده‌هایی در تناقض با یکدیگر که چنین آرزوی ساده‌ای را به دو سال دیگر نیز حواله می‌کنند. جالب‌تر آن که چند ماه قبل، باشگاه سپاهان بابت آزمایش اتاق VAR در ورزشگاه اختصاصی خود (نقش جهان) از سوی سازمان لیگ موافقت کرده شد. در لیگی که فصل گردوخاک جنگ‌های بیابانه و اعتراضات داوری از فصل اخیر آن هنوز بر زمین ننشسته، عدم استفاده از تجهیزات مدرن که برقرارکننده عدالت در قضاوت بازی‌ها باشند، نه صرفاً از ناتوانی و استیصال

مالی و مدیریتی فدراسیون‌نشینان، بلکه از عدم دلسوزی آنان نشأت می‌گیرد. البته انتظار چنین هزینه‌هایی از سردمداران این فوتبال چندان هم بجا نیست؛ زمانی که دستمزد داوران آن در برخی عرصه‌ها مانند فوتبال بانوان به رقم نازل ۱۰۰ هزار تومان در هر بازی نیز می‌رسد. متأسفانه فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ کشور با محروم ساختن داوران زیرنظر خود از البسه مناسب در فصل سرما، در عمل ثابت کرده‌اند که هزینه برای عدالت برای

آنان چندان معنا ندارد. با این روند، ورود VAR به فوتبال ایران نیز تا زمانی که تیغ اجبار و فشار زیر گلوی فوتبال مان نرود، در حد همان رؤیا باقی بماند؛ هرچند که این موضوع تا همین امروز اسم داوران ایرانی را از لیست‌های بین‌المللی خط زده است. آیا می‌توان به وعده‌های ضدونقیض وزیر ورزش و دبیر کل فدراسیون اعتماد ورزید، آن هم در آستانه انتخابات فدراسیون که شاید دو سال بعد، تداوم غیبت VAR تنها به پای پیروز آن نوشته شود؟

سعید زاهدیان
روزنامه‌نگار ورزشیکمک‌داور ویدیویی بهانه‌ای
برای تبلیغات انتخاباتی!

در همایش دانش‌افزایی داوران، میرشاد ماجدی اعلام کرد که تکنولوژی کمک‌داور ویدیویی از نیم‌فصل لیگ بیست و دوم به فوتبال ایران می‌آید؛ در همین همایش رئیس کمیته داوران اعلام کرد که راه‌اندازی VAR حداقل ۹ ماه زمان می‌خواهد.

بر اساس صحبت‌های خداداد افشاریان، کمک‌داور ویدیویی به نیم‌فصل لیگ که هیچ، به پایان لیگ هم نمی‌رسد. وقتی رئیس کمیته داوران یک حرف می‌زند و ماجدی سرپرست فدراسیون حرف دیگری، یعنی بین ارکان مختلف فدراسیون تفاهم و اتفاق نظر وجود ندارد. برای پی بردن به واقعیت ماجرا، با اندکی سرچ و جست‌وجو متوجه می‌شویم که صحبت‌های افشاریان به واقعیت نزدیک است. به نظر می‌رسد صحبت از راه‌اندازی VAR تا نیم‌فصل بیشتر به یک شعار انتخاباتی نزدیک است.

بعد از حرف‌ها و بحث‌ها، وزیر ورزش هم صحبت‌های ماجدی را تکرار می‌کند که نشان می‌دهد منبع اطلاعات او سرپرست فدراسیون است نه افراد متخصص در امور داوری؛ دو سال پیش، بعد از اتفاقات فینال جام حذفی فدراسیون فوتبال موظف شد تمام ورزشگاه‌ها را به دوربین مداربسته مجهز کند تا تماشاگران خاطی شناسایی شوند اما پروژه نیمه تمام ماند و اغلب ورزشگاه‌ها موفق به انجام این کار نشدند و تنها لیگ‌برتر با وقفه دو ماهه آغاز شد. حالا هم به نظر می‌رسد تا رئیس فدراسیون مشخص نشود و قرارداد نهایی با شرکت خارجی امضا نشود، پروژه VAR هم مثل دوربین‌های مدار بسته در حد شعار باقی می‌ماند و چه بسا به لیگ بیست و سوم هم نرسد. اما آنچه مشخص است، VAR به این لیگ پیش رو نخواهد رسید و اگر فدراسیون این پروژه را تا لیگ بعدی هم آماده کند، باید به مسئولان خسته نباشید و خدا قوت گفت!

دلخوش به وعده‌ها نباشید

واریوار

آرمن ساروخانیان
روزنامه‌نگار

درگیری‌های مریبان لیگ برتر حتی در دوره تعطیلی مسابقات هم برقرار بود، از بیرون کشیدن تیم در بازی دوستانه تا کتک‌کاری در هتل‌های ترکیه، ولی این تنش‌ها با شروع فصل جدید وارد ابعاد تازه‌ای می‌شود.

کیفیت داوری در فوتبال ایران تعریفی ندارد، ولی نیمکت‌ها هم با اعتراضات بی‌وقفه و اغراق‌شده تلاش می‌کنند داوران را تحت فشار بگذارند و برای شکست احتمالی در پایان بازی بهانه بتراشند. در این شرایط ورود VAR به لیگ می‌تواند بخش زیادی از این تنش‌ها را کمتر کند و در مرتبه بعد فضای هواداری را هم به سمت آرامش و عقلانیت ببرد، ولی با شناختی که از فوتبال ایران داریم این راه باید به فهرست طولانی وعده‌های محقق‌نشده اضافه کرد. فدراسیون عزیزی خادم سال گذشته طرحی برای آزمایش VAR در فوتبال ایران داشت که نیمه‌تمام

ماند. در همان زمان این بحث مطرح شد که تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران مهم‌ترین مانع برای همکاری با شرکت‌هایی است که این تکنولوژی را دارند.

مشکل دوم برای استفاده از بازیکن ویدیویی در داوری، هزینه بالای این تکنولوژی است. تجهیزات این تکنولوژی باید در همه ورزشگاه‌های میزبان نصب شود و مشخص نیست که تمام باشگاه‌های لیگ برتری توان پرداخت آن را داشته باشند. راه‌اندازی این تکنولوژی نیاز به زیرساخت‌هایی هم دارد، ولی تعدادی از باشگاه‌های لیگ برتری هنوز ورزشگاه مناسب برای میزبانی ندارند و هر هفته به یک شهر می‌روند. از طرف دیگر ورزشگاه‌ها در ایران خصوصی نیستند و احتمالاً تجهیزات هر هفته باید باز و دوباره نصب شود.

در روزهای گذشته صحبت‌هایی درباره ورود VAR به فوتبال ایران مطرح شده، ولی این قول‌ها را نمی‌توان خیلی جدی گرفت و به نظر می‌رسد که بخشی از وعده‌های انتخاباتی باشد.

لیگ بیست و دوم کمتر از یک هفته دیگر شروع می‌شود و با شروع مسابقات، فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ دوباره درگیر مشکلات روزمره خواهند شد. انتخابات فدراسیون در شهریور ماه است و تمام تمرکز رئیس جدید در ماه‌های آینده روی تیم ملی و جام جهانی خواهد بود. تا شروع جام جهانی قرار است نیسی از مسابقات لیگ برگزار شود و برقراری این سیستم نیاز به زمان دارد که به نیم‌فصل دوم نمی‌رسد.

در خوش‌بینانه‌ترین حالت فدراسیون می‌تواند برای راه‌اندازی VAR در لیگ بیست و سوم برنامه‌ریزی کند، ولی حرکت به این سمت نیاز به برقراری پیش‌نیازهایی دارد که بالاتر به آنها اشاره شد و مشخص نیست که چه زمانی فوتبال ایران بتواند به آنها دست پیدا کند. پس خیال‌تان راحت باشد؛ تنش نیمکت‌ها در لیگ بیست و دوم هم برقرار خواهد بود، در روزهای آینده باز هم مصاحبه‌های جنجالی مریبان تیتز اصلی خبرگزاری‌ها خواهد بود و بیابانه‌نویس‌های باشگاه‌ها روزهای شلوغی در پیش دارند.

جان مادران VAR را به ایران بیاورید!

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

فوتبال تاجیکستان هم قابلیت VAR را اضافه کرد! شاید همین خبر کافی بود تا سران فوتبال ایران کمی به خودشان بیایند، پروژه راه‌اندازی VAR از سال ۹۸ تا به حال در فوتبال ایران با شکست مواجه شده. تحریم‌ها که بهترین بهانه برای ناکارآمدی این روزهای مدیران به حساب می‌آید در مورد سیستم کمک‌داور ویدیویی نیز صدق کرد و از ابتدا اعلام شد به دلیل

تحریم‌ها ایران نمی‌تواند این تکنولوژی را در اختیار داشته باشد. رفته رفته با جا افتادن این سیستم در فوتبال جهان علاوه بر تمام کمکی که به پایین آوردن خطای داوری می‌کند، VAR وارد قوانین داوری نیز شد. به این صورت که مجوز قضاوت‌های بین‌المللی تنها به داورانی داده می‌شود که لایسنس VAR را نیز دارند که همین مسأله یکی از چالش‌های بزرگ داوران ایرانی شد. وزیر ورزش در مصاحبه‌ای اعلام کرد که لیگ داخلی تا نیم‌فصل به این سیستم مجهز می‌شود که خسروی و افشاریان این اتفاق

زمین چمن بسازید؛ VAR پیشکش‌تان!

یونس علیزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

لیگ برتر ورشکسته و ناچار ایران، هنوز تا رسیدن به شرایط حرفه‌ای فاصله‌های بسیار زیاد دارد. در واقع ما در بدیهیات وامانده‌ایم و نمی‌توانیم از این مرحله عبور کنیم. هنوز بحث در مورد حق پخش، بلیت‌فروشی، ایرادات سخت‌افزاری ورزشگاه‌ها، رفت و آمد تماشاگران، نقل و انتقالات، حتی جنس پیراهن بازیکنان و... داغ است و طبیعتاً در چنین شرایطی نباید از داوران انتظار

داشت عملکردشان بدون اشتباه باشد. البته اشتباهاتی که از بعضی داوران ایرانی سر می‌زند، سرسام‌آور و گیج‌کننده است. مطمئناً در هیچ کجای دنیا چنین اشتباهاتی پیش نمی‌آید. حجم اشتباهات به قدری بالاست که دیگر از دفاع کورکورانه مسئولان کمیته داوران هم گذشته اما چاره کار فقط اضافه کردن VAR نیست، فوتبال ما از پای‌بست مشکل دارد؛ فدراسیون بدون رئیس، انتخابات پر از التهاب، بازیکنان ملی‌پوشی که به جان هم افتاده‌اند، سرمربی عجیب و غیرقابل اعتماد، مربیانی که از هر فرصتی برای بهانه‌جویی و

حاشیه‌سازی سود می‌برند، دلالتی که در حال شکستن استخوان فوتبال و مکیدن خون این رشته ورزشی هستند و نسل تازه‌ای که مشخصاً هیچ پدیده‌ای از آن یافت نمی‌شود. بهترین باشگاه‌های ایران حتی زمین تمرین و زمین بازی اختصاصی ندارند. اکثر تیم‌های شهرستانی در تهران تمرین می‌کنند و نساجی باید جدا از تمرین در تهران، خارج از مازندران بازی کند! در واقع هنوز تیم‌هایی درست و درمان برای تمرین و بازی ندارند آن وقت توقع داریم چنین فوتبالی، VAR به داشته‌هایش اضافه کند؟

بیزن حیدری
متولد ۳۰ تیر ۵۹ / اسدآباد همدان

شغل: جراح و دکتری ارتوپدی
شروع داوری: ۷۸ / لیست ملی: ۸۵
زورده لیست بین‌المللی: ۲۰۱۶
قضاوت در لیگ: ۳۱ / بازی: ۱۱

موعود بنیادی‌فر
متولد ۱۷ شهریور ۶۴ / چهارمحال و بختیاری

شغل: دبیر ورزش
شروع داوری: ۸۱ / لیست ملی: ۹۵
زورده لیست بین‌المللی: ۲۰۱۳
قضاوت در لیگ: ۳۱ / بازی: ۱۱

امیر عرب براقی
متولد ۲۴ آبان ۷۱ / شهرری

شغل: کارمند شهرداری منطقه ۳
شروع داوری: ۷۵ / لیست ملی: ۹۵
زورده لیست بین‌المللی: ۲۰۲۵
قضاوت در لیگ: ۳۱ / بازی: ۹

سید مهدی سیدعلی
متولد ۲۶ تیر ۵۷ / شهرری

شغل: دکتری مدیریت استراتژیک
شروع داوری: ۷۵ / لیست ملی: ۸۱
قضاوت‌های مهم: فینال جام حذفی و یک‌دربی
قضاوت در لیگ: ۳۱ / بازی: ۶

قضاوت‌های
مهم:
۲ دربیقضاوت‌های
مهم:
۲ دربی و لیگ
قهرمانان آسیا